

Efter Enhedslistens opfattelse er det sådan, at dansk EU-politik skal fastlægges her i Folketinget og udføres af regeringen under kontrol af Folketingets Europaudvalg. Det er ikke sådan, at en del af Danmark kan indgå i en region, der sideløbende med den danske udenrigspolitik og den danske EU-politik fører sin egen politik i Bruxelles over for Europa-Kommissionen og EU's regionaludvalg og på den måde er med til at underminere nationalstaterne, opløse nationalstaterne, opløse magten, flytte magten fra Folketinget og de øvrige nationale parlamenter ned til Kommissionen i Bruxelles. Det er jo det, der er den skjulte dagsorden bag hele dette projekt, og det vil vi ikke acceptere. Det er ikke et lokalpolitisk anliggende; det er et anliggende, der vedrører Folketinget, og derfor mener jeg, det er berettiget med en forespørgsel af den art, som er rejst i dag.

Indenrigsministeren har i sine besvarelser af de spørgsmål, der er stillet, fuldstændig undvejet det, som er grundproblemet, nemlig udenrigspolitikken. Indenrigsministeren har meddelt, at de aftaler, der foreligger om Euroregionen, ikke flytter beføjelser fra amtsrådet til regionen, og det er givetvis rigtigt. Det er ganske givet rigtigt, at regionen ikke overtager sygehuspolitikken i Sønderjylland, men det er overhovedet ikke det, sagen drejer sig om.

Det, sagen drejer sig om, er, at regionen overtager en udenrigspolitisk kompetence, som alene skal ligge her i huset. Det har ministeren ikke beskrevet med andet end en enkelt formulering, som går ud på – og det er dette mantra, jeg har været inde på tidligere – at varetagelsen af udenrigspolitiske spørgsmål ligger uden for kommunalbestyrelses og amtsråds kompetenceområde, og at det ikke udelukker grænseoverskridende arbejde. Men der er ingen gnist af forklaring på, hvordan det kan være sikkert, at der ikke bliver tale om førelse af udenrigspolitik, og derfor er det svar, ministeren er kommet med, ikke et svar. Vi venter stadig på en redegørelse for sagens egentlige problem, men jeg håber, den kommer.

Jeg tror bare ikke, det vil være nemt for ministeren at komme med den i dag. Det er jo et meget kompliceret emne, som også embedsmændene i Udenrigsministeriet skal beskæftige sig med, og jeg har egentlig stor forståelse for, at Indenrigsministeriet måske slet ikke har mulighed for at besvare dette spørgsmål og måske slet ikke har været klar over problemet. Indenrigsministeriet er jo i sagens natur ikke særlig invol-

veret i udenrigspolitikken, så der er muligvis gode grunde til, at svaret er, som det er. Men derfor må vi nok have Udenrigsministeriet og andre ind i billedet for at bedømme problemet, for jeg tror, man skal være forsigtig med at afslutte og konkludere noget som helst, før man har undersøgt sagen ganske omhyggeligt, og det er altså ikke sket indtil nu.

Jeg har tidligere i debatten været inde på, hvad der ligger i materialet, bl.a. i det charter, som ligger til grund for vores bekymring. Det er gennemsyret af en unionsmålsætning, som er langt mere vidtgående end den målsætning, som et flertal i Folketinget desværre delvis har godkendt, men med undtagelser på netop de områder, hvor Danmark har sine fire forbehold. Men sådanne ting er der slet ikke tale om i det aftaleudkast, som er udarbejdet i Sønderjyllands Amtsråd. Det skyldes ganske givet, at man ikke er enig i disse ting, og derfor sluger man bare unionen råt.

Og hvorfor sluger man så unionen råt? Hr. Steen Gade strejfede spørgsmålet, og jeg er bange for, at det har noget at gøre med, at man håber, at man ved at lefle for Kommissionen og dens tankegange fremover kan få midler fra EU's strukturfonde til dette projekt. Det var derfor, jeg kom med den bemærkning, at man lader sig købe, og det sker i øvrigt for danske skatteyderes penge, som Kommissionen deler ud. Man lader sig købe af EU til at underlægge sig unionsmålsætningen, og det synes jeg faktisk er en dybt umoralsk anvendelse af danske skatteyderkroner.

Hvad er det egentlig, som ligger bag alt dette her? Hvad er årsagen til, at Kommissionen allerede, så vidt Sønderjyllands Amtsråd selv har oplyst, har brugt over 100 mio. kr. på forstadier til dette projekt i de programmer, der allerede er godkendt? Hvorfor kommer Kommissionen ind med disse midler? Jo, det gør den for at bane vejen for det, som efter unionstilhængernes og Kommissionens opfattelse er det rigtige Europa, hvor nationalstaterne opløses, hvor man opbygger Kommissionens magt i Bruxelles og samtidig underminerer nationalstaterne og parlamenterne, inklusive Folketinget, og flytter funktionerne ud i de såkaldte euroregioner. Så får man opbygget en styrkeposition i EU's Regionalråd, og dette Regionalråd kan Kommissionen så samarbejde med om at svække EU's Ministerråd, hvor landenes regeringer, som er kontrolleret af deres respektive parlamenter, hidtil har haft den lovgivende magt.